தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

தை 21, பிரஜோற்பத்தி—திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2022
1993 பிப்ரவரி 4 செவ்வாய்க்கிழமை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. இரா. முத்தையா அவர்கள் தலைமையில் காலை 9-30 மணியளவில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

"கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்"

கொலை செய்தல் போன்ற கொடிய குற்றங்களுக்காகச் சிலரை தூக்குத் தண்டனை போன்ற தண்டனைகளால் அரசு தண்டிப்பது பயிரைக் காப்பாற்றக் களைகளை உயிரோடு களைவதற்கு நிகரான செயலாகும்.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

(அ) உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண் 21. திரு. ம. சின்னசாமி, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்.

21—நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை.

* 3319. திரு. ம. சின்னசாமி.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) குடும்பநலத் திட்டத்தை சிறப்பாக அமல்படுத்தியதால் தமிழகத்தின் நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டனவா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

(அ) மற்றும் (ஆ) விவரம் : அறிக்கை அவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது.

விவர அறிக்கை.

1956 ஆம் ஆண்டு மாநில சீரமைப்பு சட்டத்தின் 40-வது பிரிவின்படி சென்னை மாநிலத்திற்கு (தற்போது தமிழ்நாடு) மக்கள் அவையில் 41 இடங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டன. இந்த ஒதுக்கீட்டின்படி 1957 ஆம் ஆண்டு மற்றும் 1962 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வகை செய்தவாறு 1961-ம் ஆண்டு மக்கட்தொகைக் கணக்குப்படி தொகுதிகளைச் சீரமைக்கத் "தொகுதிகள் சீரமைப்புக் குழு" (Delimitation Commission) ஒன்று மைய அரசினால் அமைக்கப்பெற்றது. அக்குழு, மக்கட் தொகை கணக்கின்படி தமிழ்நாட்டிற்கு மக்கள் அவையில் 39 இடங்களை ஒதுக்கியது. இதனால் தமிழ்நாட்டிற்கு மக்கள் அவையில் இரண்டு இடங்கள் குறைந்தன. மக்கள் அவையில் இரண்டு இடங்களை இழந்ததற்குக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல் செய்ததினால் ஏற்பட்ட விளைவு தான் என தமிழக அரசு கருதியது.

இதைத் தவிர்க்க, 1951 மக்கட் தொகைக் கணக்கு அடிப் படையில் மக்கள் அவையில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை அப்படியே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழக அரசு மைய அரசை 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் கேட்டுக்கொண்டது. இவ்வேண்டுகோளை மைய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மைய அரசு இதற்குப் பதில் அளிக்கையில் தங்கள் கருத்தில் இது குறித்து மாறுதல் இல்லை என்று அறிவித்தது.

தமிழக அரசின் மேற்குறித்த வேண்டுகோளை வற்புறுத் தும் வகையில் மறுபடியும் 1974 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம், மக்கள் அவையில் 1951 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகைக் கணக்குப் படி மாநில வாரியாக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் எண்ணிக்கையை அப்படியே நிலைப்படுத்தி வைக்கவேண்டுமென்றும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லையெனில், மாநிலத்தின் மக்கட்தொகையைக் கணக்கிடும்போது தவிர்க்கப்பட்ட பிறப்புகளின் எண்ணிக்கை களை மக்கட்தொகைக் கணக்கில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டு மென்றும் வற்புறுத்தியது. மைய அரசு இதனை ஏற்றுக்கொள் ளாததினால், மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் கைவிடப்பட்டன.

1992 பிப்ரவரி 4]

திரு. ம. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசு குடும்ப நலத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல் படுத்திய காரணத்தால் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப நம்முடைய நாடாளுமன்ற இடங்களுடைய எண்ணிக்கை 2 குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விவர அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் ஒரு நாடாளுமன்ற தொகுதிக்கு எத்தனை மக்கள் தொகை இருக்க வேண்டும் என்று அரசு நிர்ணயம் செய்திருக்கிறதா? இது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடுகிறதா அல்லது இந்தியா பூராவும் ஒரே மாதிரியான முறையிலே மத்திய அரசு வைத்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1951 வது ஆண்டு மக்கள் எண்ணிக்கைக்கு பிறகு அதன் அடிப்படையில் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் 41 நாடாளுமன்ற இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு 1957, 1962 பொது தேர்தல்களிலே அது கடைபிடிக்கப்பட்டது. 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையின் படி வருகிறபோது மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே நமக்கு 39 இடங்கள்தான் ஒதுக்கி தரப்பட்டது. ஆகவே இவ்வளவு மக்களுக்கு இவ்வளவு நாடாளுமன்ற தொகுதிகள் இருக்க வேண்டும் என்று விதி இல்லை. மத்தியிலே இந்திய பாராளுமன்றத்திலே இவ்வளவு உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவை மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பகிர்ந்து தரப்படுகின்றன. இப்படி பகிர்ந்து தருகிறபோது நம்முடைய மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 39 இடங்கள் வருகின்றன. 41 இடங்கள் வேண்டும் என்று தமிழக அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது. 1951-வது ஆண்டு மக்கள் தொகை எண்ணிக்கையைத்தான் அடிப்படையாக வைத்து அப்போது எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டதோ அவ்வளவு இடங்கள் தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்பட்டால்தான் குடும்ப நல திட்டத்திற்கு ஊக்கம் தருகிற ஒன்றாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் குடும்ப நலத் திட்டத்தின் மூலம் மக்கள் எண்ணிக்கையை குறைக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு, இந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையை குறைப்பதன் மூலம் ஒரு தண்டனை கொடுப்பதாகத்தான் அமைகின்றது. ஆகவே அதை 1951 வது ஆண்டு மக்கள் தொகை எண்ணிக்கை கணக்கின்படி 41 இடங்கள் என்று நிர்ணயித்தது அப்படியே இருக்க வேண்டும்.

[1992 பிப்ரவரி 4

எந்தெந்த மாநிலங்கள் குடும்ப நலத் திட்டத்தை கடைபிடிக்கின்றனவோ அதற்குச் சலுகை தருகின்ற தன்மையிலே அமைய வேண்டும். அல்லது மற்றொன்றையும் தமிழக அரசு கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. குடும்ப நல திட்டத்தை கடைபிடிப்பதன் மூலம் பிறப்பு விகிதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அந்த குடும்ப நலத் திட்டத்தை கடைப்பிடிக்காமல் இருந்தால் எவ்வளவு குழந்தைகள் பிறந்திருப்பார்களோ அந்தக் கணக்கையும் எடுத்துக் கொண்டாவது இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் அதையும் கேட்டிருக்கிறோம். இரண்டையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நாடாளுமன்றத்திலே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தினால் ஒருக்கால் அங்கே மாற்றம் ஏற்படக் கூடும். தமிழக அரசு எல்லா வகையிலேயும் முயன்று பார்த்து விட்டது.

திரு. ம. சின்னசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்திய நாட்டிற்கே மிகப் பெரிய சவாலாக இருப்பது பெருகி வரும் மக்கள் தொகை. அந்த மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றால் மாநில அரசும் மத்திய அரசும் குடும்ப நலத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல் படுத்த வேண்டும். ஆக குடும்ப நலத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல் படுத்தியதன் காரணமாக நம்முடைய நிதியமைச்சர் கூறியது போல் நமக்கு ஒரு பெரிய தண்டனையை மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிறது. ஊக்கம் கொடுப்பதற்கு பதிலாக தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு அரசு பல்வேறு நிலைகளில் பல முயற்சிகள் எடுத்தும், 1974 ஆம் ஆண்டுடன் அந்த முயற்சியை விட்டுவிட்டதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே குறைக்கப்பட்ட அந்த இரண்டு இடங்களை மீண்டும் பெறுவதற்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்புவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 9-35

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்திய நாடாளுமன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை எப்படி நிரந்தரமாக நிலைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கின்றதோ அதே அடிப்படையில் 1951 ஆம் ஆண்டு மக்கள் எண்ணிக்கை கணக்குப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் எவ்வளவு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று நிர்ணயித்தார்களோ அதைத் தொடர்ந்து கடைபிடிக்க வேண்டும்.

1992 பிப்ரவரி 4]

அதிலே தான் நியாயமான தன்மை இருக்கிறது. அதைத்தான் தமிழக அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது. இழந்த இரண்டு இடங்களை மீண்டும் பெறவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய நோக்கம். அதை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாவது நாடாளுமன்றத்தில் பிரச்சினை எழுப்பப் படுவதன் மூலமாவது அந்தக் குறையை நீர்க்க வேண்டும் என்று கருதிக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினா எண் 22 திரு. எம். கே. பாலன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர்.

22.—

பெரிய சட்டமன்றத் தொகுதிகளை இரண்டாகப் பிரித்தல்.

* 3933-ஏ—திரு. எம். கே. பாலன்:

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

பெரியதாக உள்ள சட்டமன்றத் தொகுதிகளை இரண்டாகப் பிரிக்க மத்திய அரசிடம் மாநில அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

விவர அறிக்கை அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

விவர அறிக்கை.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் தற்பொழுதுள்ள தடையின்படி நாடாளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்றப் பேரவைத் தொகுதிகளின் எண்ணிக்கையையும் அவைகளின் பரப்பளவுகளையும் கி.பி. 2001 ஆம் ஆண்டில் எடுக்கப்படும் மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்புக்கு முன்னர் மாற்ற இயலாது.

2. நாடாளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்றப் பேரவைத் தொகுதிகளின் வாக்காளர் எண்ணிக்கையில் பெருமளவு வேறுபாடுகள் உள்ளதால், நாடாளுமன்ற மற்றும் சட்டமன்றப் பேரவை தொகுதிகளைப் புதியதாக மறுவரையறை செய்ய வேண்டுமென்று நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கோரினர். தேர்தல் ஆணையமும், ஊைய